

DE LA LUME ADUNATE ŞI NAPOI DATE!

EDIȚIE SUBSIDIARĂ A MINIREVISTEI MENORA
PUBLICAȚIE A COMUNITĂȚII EVREILOR FOCȘANI

De la d-nul Weiss Mishilim am primit următoarea biografie documentară a lui SALOM ALEHEM :

Se poate spune că humorul lui Salom Alehem este aproape întotdeauna duios, am putea zice chiar compătimitor. Dar citind pe Salom Alehem tot făcând haz, observi la un moment dat că întâmplările nu sunt chiar amuzante, că râsul devine amar, provocat de observațiile în fond, foarte amare ale scriitorului. Adevăruri amare el le spunea parcă în glumă. Puțini reușesc, ca Salom Alehem, să scrie simplu despre complicat și vesel despre tristețe și fără a avea pretenția asupra adevărului absolut și fără a da lecții de la catedră.

De aceea probabil, să-l citești pe Salom Alehem este o adevărată plăcere, să-l citezi îți creează o mare satisfacție dar a-l povesti devine o adevărată crimă, pentru că omori sufletul artei lui de povestitor. Iată de ce nu voi încerca să povestesc capodoperele sale (Menahem Mendel sau Romanul unui om de afaceri, Băiatul Motl sau Halal de mine, Sunt orfan !, Tevie lăptarul, Stele rătăcitoare, Întoarcerea de la iarmaroc). De fapt, toate povestirile lui sunt fiecare în parte, adevărate perle (vezi : Moștenitorii sau Berl Aizic și altele, multe altele).

Dar pentru a gusta cât de cât din humorul lui Salom Alehem, nu mă pot abține să nu citez măcar câteva fraze :

- „ face să-ți pui ceva amanet, numai să fii bogătaș „
- „ Dumnezeu e mare. Așa cum vrea el, așa se întâmplă, adică El stă sus și noi ne chinuim jos „
- „ Fiecare compară viața după gustul lui. Un tâmplar, de pildă ar spune : omul e ca un tâmplar – tâmplarul trăiește cât trăiește și apoi moare și omul așșderea. Iar de la un cizmar am auzit părerea că viața omului seamănă cu o pereche de cizme : atâta vreme cât tălpile țin, cizmele sunt cizme, dar îndată ce tălpile și-au luat ..... tălpășița, totul e pierdut ! „
- „ Am auzit că ești om cinstit, cu toate că ești un jidan parșiv mi-a spus polițaiul. Crezi că un evreu de-al nostru ți-ar face așa un compliment ? De la ai noștri n-o să auzi niciodată un cuvânt bun „
- „ Știi ce – hai să vorbim despre lucruri mai vesele : ce se mai aude cu holera din Odessa ? „
- „ Fără parale, auzi, păcat că te mai naști, zău așa, parșivă lume ! „
(Continuarea în numărul viitor !)

Scriitorul Gheorghe Suchoverschi, membru al Cenaclului Literar găzduit de Sinagoga Evreilor Focșani ne trimite următoarea poveste biografică intitulată „Un mesager în calea pogromului – Cernăuții anilor 1941 – 1944”.

Motivul autorităților era faptul că ei și mulți alții au fugit de regimul sovietic. Soția – Maria Bordeniuc (născută Dupeșa) a murit în 1956 într-un spital din București la vârsta de 48 de ani. Cele două fiice trăiesc și astăzi, Elena având 79

de ani, cealaltă fiică având 75 de ani – Eufrosina, al cărui fiu cel mic sunt eu, cel care scrie – Gheorghe Suchoverschi. Locuim din anul 1962 în Focșani, județul Vrancea și acum am scris un fragment din cele petrecute în timpul copilăriei mamei mele, amintiri care ar fi demne a fi scrise într-un roman. Sunt membru al cenaclului literar Duiliu Zamfirescu din Focșani, cenaclu care este găzduit cu mare căldură primindu-ne, de Sinagoga comunității evreiești din oraș, prin mentorul ei spiritual, domnul Mircea Rond.

Dacă există cineva, printre evreii români stabiliți în Israel care au provenit din orașul Cernăuți, au locuit acolo în perioada Pogromului sau urmașii lor ori alte rude și cunosc câteva din întâmplările petrecute atunci, îi rog să contacteze comunitatea din Focșani, pe domnul Mircea Rond sau pe mine personal, dacă doresc, la adresa mea de e-mail gsuchoverschi@gmail.com sau să-mi scrie pe adresa : Suchoverschi Gheorghe, Strada Borzești Nr.3 Cod 620087 Focșani, Județul Vrancea – România.

(Sfârșit)

De asemenea d-nul Dr. G. Mănescu ne-a scris multe mesaje alături de care ne-a transmis multe povești, întâmplări reale și biografii, de această dată noi am ales să publicăm o povestire autentică „La munca obligatorie”.

După două săptămâni, sâmbăta, când era program redus, doar până la prânz, am aranjat cu plutonierul să ne dea voie să plecăm la Focșani. A încasat „cadoul” (noi eram fericiți că n-a refuzat suma mică oferită), dar ne-a declarat că el „nu știe nimic și luni la ora 8, toți să fim la apel”. Cum să ajungem acasă ? Fără autorizație de călătorie nu ne puteam sui în tren. Cineva a găsit soluția : Ne-am dus în gară când sosea un tren personal, (stătea vre-o opt minute). Am dus tratative cu mecanicul locomotivei pentru „costul călătoriei”. Ne-a luat lângă el, urcând prin partea opusă peronului (eram doar câțiva). În gară la Focșani, fochistul a dat un jet puternic de aburi care ne-a învăluit ca într-o ceață deasă și am coborât, cum am urcat. Am trecut pe peron, am ieșit în stradă și pericolul a trecut. Vorbisem cu Juma, ca luni dimineață, cam pe la 5 jumătate, să ne întâlnim în gară. Nu ne-am putut urca în cabina locomotivei personalului, spre București. Ne-am tras căciulile peste urechi, am băgat mâinile în buzunare și cu pas forțat, pășind pe zăpada ce scârțâia sub talpa bocancilor, am parcurs cei 15 kilometri, în vre-o două ore și jumătate. La câteva minute înainte de opt, eram prezenți la apel. După o săptămână am fost eliberați și am plecat acasă în mod legal, cu trenul, în compartimente, cu foi de drum plătite de armată. Am avut lângă noi, pe plutonierul-major, al cărui nume l-am uitat, care fusese un om de treabă și înțelegător și cu care ne împrietenisem. N-am omis, că înainte de plecare, să intru la Davidsoni, să le mulțumesc încă o dată și să le urez numai bine și noroc. Era nevoie de ele în vremurile acelea.

(Sfârșit)

În ideea că această nouă publicație vă va face o deosebită plăcere, noi cu considerația și respectul cuvenit, așteptăm din partea tuturor doritorilor noi mesaje, documente și alte dovezi și mărturii ale trecerii timpului, alături de care amprenta istoriei ființelor noastre a fremătat, fremătă și va fremăta.

(Pe adresa rondmircea@yahoo.com și pe site-ul www.focsnai.jewish.ro ne puteți contacta și vizualiza rodul muncii noastre)

AUTORUL - VĂ SALUTĂ CU STIMĂ ȘI CONSIDERAȚIE !!
LECTURĂ PLĂCUTĂ !